

IRENA JOVEVA

evropska poslanka LMŠ

Bleferka pa res ne bom

renew europe.

GAŠPER PETOVAR

gasper.petovar@reporter.si

Pred dobrima dvema letoma so članice EU izvolile nov Evropski parlament. Mnogo evropskih poslancev je bilo ponovno izvoljenih, pridružili pa so se jim številni novi. Novi obrazi, kot radi poimenujemo novince na političnem prizorišču v Sloveniji. Med slednjimi je bila Irena Joveva, še malo pred evropskimi volitvami novinarka informativne oddaje 24 ur. Njena kandidatura je presenetila marsikaterega kolega. Postala je celo nosilka liste Marjana Šarca. »Rada bi gradila na ljudeh in na tem, da ljudje postanejo uslišani. Po marsikakšni raziskavi je Evropa preveč oddaljena od ljudi oziroma od posameznika. Jaz bi bila rada tista, ki bi to spremenila,« je pred volitvami pojasnjevala, zakaj se je odločila za vstop v politiko, ob tem pa poudarila, da v novinarstvu ne bo nikoli več.

Mandat aktualnega sklica Evropskega parlamenta se približuje polovici. Zagotovo ste se že ozrli na preteklo delo, kako ga ocenjujete?

Sodelovala sem pri več kot ducatu poročilih, bila sem del ožje fokusne skupine, kjer smo na predlog predsednika Davida Sassolija pripravili predloge reform naše institucije, pod črto, kljub delu od doma v zadnjem letu in pol, sem bila zelo aktivna. V parlamentu smo skoraj takoj ob nastopu mandata razglasili izredno stanje zaradi podnebnih sprememb, kar je vodilo v Zeleni dogovor. Ob pandemiji smo se odzvali solidno hitro (če primerjam z odzivi ob prejšnjih krizah), vzpostavili Mehanizem za okrevanje in odpornost, sprejeli varovalni mehanizem za evropska sredstva, povezana s stanjem pravne države. V skupini Renew Europe smo pri obeh mehanizmih imeli ključno vlogo. Potem so še reforma skupne kmetijske politike, nova strategija Od vil do vilic, vzpostavitev Bauhauusa, napoved zdravstvene unije, več sredstev za solidarnostne enote, Erasmus+ in Ustvarjalno Evropo, zastavljeni so načrti digitalne Evrope z več zakonodajnimi dosjeji, na dnevni red prihajajo zakonodajni predlogi okoljskih politik v sklopu paketa Fit za 55 ... Mirno lahko rečem, da je za nami – in za mano konkretno – dobra prva polovica mandata.

Je lažje biti politik ali novinar? Oziroma mati majhnega otroka?

Nehvaležno je izbirati, kaj od tega je lažje ali težje, ker to sploh ni bistveno. Vsaj zame ne. Z dojenčkom je seveda pestro, a to, da je v redu in zdrav, odtehta vse izlive, ki pač pridejo zraven. Podobno gledam tudi na svoj poklic. Tako nekoč v novinarstvu kot zdaj v politiki je na koncu vedno odtehtalo to, da smo nekaj dosegli s prispevkom ali s poročilom, zakonskim aktom, konec koncev že s samim pozivom.

Pandemija je zaznamovala velik del vašega mandata. Kako je v EP zdaj po letu in pol takih razmer?

V času pandemije smo seveda tudi mi delali na spletu od doma. Zdaj počasi prehajamo nazaj na klasične načine dela. Trenutno je sicer še možnost dela na daljavo s t. i. hibridno obliko, a je delež fizične prisotnosti od septembra dalje že kar visok. Ko govorimo o oblikovanju evropskih politik, je fizična prisotnost resda pomembna, a vseeno računam na to, da bo parlament ohranil pozitivne delovne prakse, ki jih je prinesla pandemija, na primer plenarno glasovanje na daljavo. Zelo me je namreč motilo pogosto dvigovanje rok pri glasovanjih, ker sploh ni bilo registrirano, kako je kdo glasoval, kar ni prav.

Zelo me je motilo pogosto dvigovanje rok pri glasovanjih, ker sploh ni bilo registrirano, kako je kdo glasoval, kar ni prav.

Se vam zdi, da je dogajanje okoli pandemije v EP, v Svetu EU in Evropski komisiji nekoliko odrinilo na stran nekatere pomembne teme, ali morda prav ta kriza pomeni prelomni trenutek prevrednotenja »zahodnega« načina življenja in ustvarjanja nove, drugačne prihodnosti Evrope?

Prej bi rekla, da je pandemija nekatere politike ali programske rešitve le dodala, širše procese integracije pa celo pospešila. Že omenjeni sklad za okrevanje je radikalno spremenil ustroj EU, tu so tudi do nedavnega nezamisljivi premiki pri zdravstveni uniji. Predlogi nove zakonodaje, o katerih smo se pogovarjali pred krizo, pa so se razvijali naprej. Ta kriza je pravzaprav prelomni trenutek, a v samih rešitvah za pereče probleme, morda tudi načina bivanja Evropejcev, ne bi pa rekla prevrednotenja »zahodnega načina življenja«. Temeljne vrednote so po mojem pri večini prebivalcev ostale enake, četudi smo morali prilagoditi način bivanja in ponotranjiti določene spremembe.

Kako bo torej videti vsakdanje življenje Evropejcev čez petnajst ali dvajset let? Verjetno razmišljate o dobrih in tudi slabih možnostih?

Seveda. Vsakdanje življenje bo v večji meri, upam, vsaj po osebnem vidiku, videti podobno kot prej. Toda zavedati se moramo, da so se nekateri antagonizmi s koronsko krizo zaostri, mislim predvsem na socialne razmere, pri čemer po-

trebujemo sistemske rešitve. Vemo, da je pod težo nujnosti možno izvesti marsikaj, a potrebna je politična volja.

Prav tako bo oziroma je že ključno podnebje. EU sicer dela velike korake naprej, a bo že zaradi svoje majhnosti v primerjavi s svetom izpustov in zaradi počasnih sprememb to premalo in prepozno. Slab scenarij je možen, če se na prihodnje sistemske šoke ne odzovemo s korenitimi spremembami in na vsak način ohranjamo status quo. Protislovja v družbi so prevelika.

Kaj je po vašem mnenju največja grožnja obstoju ali delovanju EU?

Četudi trenja obstajajo še drugje, žal največja grožnja EU prihaja od znotraj. Populisti cinično vzbujajo strah, izkoriščajo zgodovinske travme, namenoma delijo narod brez osnovne spodobnosti, zgolj zaradi sle po oblasti in moči. Morda se vam zdi to pretirano, vendar je EU zaradi oblasti na Madžarskem in Poljskem, v manjši meri tudi pri nas in v Bolgariji, na resni preizkušnji. Zdaj, ko je EK pod vztrajnim pritiskom EP končno bolj asertivno nastopila proti kršenju vladavine prava, so se napetosti le še povečale. Seveda si ti režimi prizadevajo to predstaviti kot obrambo krščanske Evrope, suverenost lastne države, družinske vrednote, a to je preusmerjanje pozornosti. Niti ne gre za konservativne vrednote nasproti liberalnim. Gre preprosto za avtoritarizem nasproti liberalni demokraciji.

Pri utrjevanju oblasti so mediji med prvimi pod udarom. To se od osamosvojitve dalje kaže tudi v Sloveniji. Danes denimo desnosredinski vladi očitajo onemogočanje delovanja STA, strankarsko financiranje medijev v zasebni lasti, diskreditiranje in grožnje novinarjem. V preteklosti je bilo podobno. Leve vlade so na veliko menjavale urednike, grozili so novinarjem in jih diskreditirajo. Zakaj do tega prihaja?

Prvič, ne morem sprejeti tega, da bi to vlado označili kot desnosredinsko. Morda na papirju, a to pri katastrofalni praksi, ki jo izvaja, nič ne pomaga. Drugič, ne gre za očitke o onemogočanju STA, temveč za jasna prizadevanja, da si jo podredijo ali uničijo. To ni nobena skrivnost. S strankarskim financiranjem medijev pa tudi vemo, kako je. Brezsramna propaganda brez integritete novinarskega poklica, namenjena izključno diskreditaciji nasprotnikov. Spet ni skrivnost, kateri in čigavi so ti »mediji«. Če se to dogaja pod katerokoli vlado, je treba na to opozoriti in to preprečiti. V LMS smo ravno zato predlagali spremembe pri RTV, da bi politika izgubila odločilen vpliv na sestavo programskega sveta, STA pa bi brez pomisleka pustili popolno svobodo opravljanja poslanstva. Zakonsko jo tako ali tako imajo, vendar vlada ne spoštuje lastne zakonodaje. Ti dve hiši sta temelj slovenskega medijskega prostora.

Kar se dogaja v medijskem prostoru v zasebni lasti, pa je bolj zapleteno, s tem se strinjam. Koncentracija lastništva medijev je problem. Lokalni mediji so pogosto netransparentno podvrženi lokalni oblasti. Mediji v lastništvu podjetij v večinsko državnem lastništvu so tudi lahko odprti za vsiljeno uredniško politiko. Novinarje imamo v Sloveniji dobre, škoda pa je, če se morajo prilagajati preračunljivim interesom zasebnih lastnikov ali jim ne pustijo svobodno opravljati dela. S tem trpi novinarstvo, ki je že tako pod največjim pritiskom doslej.

Smo tudi mediji krivi za to, ker vlečemo z eno ali drugo stranjo na škodo objektivnosti?

Najbrž se strinjava, da so mediji za družbo izjemnega pomena, saj imajo največjo možnost vpliva na oblikovanje javnega mnenja. Je pa res, da za to morajo podajati dejstva. Ko trpi objektivnost, se niža stopnja verodostojnih informacij, s čimer se ne manjša zgolj zaupanje prebivalcev politiki, temveč tudi medijem. Ko pa mediji namensko in zavedno poročajo izkrižljene informacije, so za nastale razmere nedvomno odgovorni.

A je medij lahko popolnoma neodvisen, če ga financirajo podjetja, ki imajo podporo ali ene ali druge politične op-

cije? Menite, da so pritiski na medije tudi z grožnjo odpovedi oglaševanja pri nekem mediju?

Teoretično je lahko popolnoma neodvisen, a seveda se v praksi pogosto izkaže, da ni. Transparentnost oglaševanja, kdo sprejema odločitve za oglaševanje, kakšne so razlike prihodkov pri menjavi oblasti, večja odgovornost ... To bi marsikaj izboljšalo. Problematično je zlasti oglaševanje podjetij v državni lasti, ki lahko pod pritiskom politike izvajajo »umazane posle« za tiste, ki so jih tja nastavili na vodilne položaje. Regulativne rešitve so možne, a na koncu so nujni ne-napisani standardi spodobnosti in neodvisnost opravljanja funkcij tako na strani oglaševalcev kot novinarskih hiš.

„ Prav tako bo oziroma je že ključno podnebje. EU sicer dela velike korake naprej, a bo že zaradi svoje majhnosti v primerjavi s svetom izpustov in zaradi počasnih sprememb to premalo in prepozno.

Kaj pa se lahko naučimo iz primera Poljske in Madžarske?

Najbolj vredno bi se bilo naučiti zavrniti to politiko na volitvah, preden je narejena škoda prevelika. Velja ne le za nas v Sloveniji, temveč za vse v Evropi.

Imate tudi vi kdaj občutek, da EU obravnava vzhodne (nekdanje komunistične države) pokroviteljsko oziroma drugače kot zahodne dolgoletne članice? Ali veljajo za vse članice enaki vatli?

Veljajo in ne, nimam tega občutka. Žal je trenutno tako, da se je odklon od politične kulture bolj izrazil prikazal na Vzhodu, čeprav je ta duh prisoten tudi na Zahodu. Pravzaprav je delitev na Vzhod in Zahod pretirana, poskus ustvarjanja narativa, češ levoliberalni Zahod nam poskuša odvzeti suverenost in »naš« način življenja. To ni res, to je cinična strategija relativizacije resničnih težav.

Kaj menite o katalonsko-španskem konfliktu? Zakaj EU ni obsodila politične obsodbe katalonskih voditeljev, med njimi so tudi osebe iz civilne družbe, tako kot obsoja Poljsko, Madžarsko, Romunijo in Bolgarijo, ko gre za zlorabo pravosodja.

Spet smo pri relativizaciji. Katalonsko-španskega konflikta ni mogoče enačiti z zlorabami pravosodja Madžarske ali Poljske. Tu gre za preplet pravnega in političnega, in EU zaradi te občutljivosti ni obsodila obsodbe katalonskih voditeljev. Zadeva se bo razpletla na sodiščih, idealno pa bi bilo, da španski in katalonski politiki dosežejo dogovor. Obžalujem pa, da Evropski parlament ni dal jasnega sporočila, da je problem

Katalonije rešljiv predvsem s političnimi sredstvi. Osebo seveda zagovarjam pravico narodov do samoodločbe.

Slovenijo je pod drobnogled vzela tudi parlamentarna delovna skupina za spremljanje demokracije, pravne države in temeljnih pravic, ki v kontekstu razmer v zvezi z vrednotami EU ugotavlja stanje svobode medijev v Sloveniji, zlasti v okviru nujnih ukrepov proti kovidu-19. Kakšna je trenutna situacija glede tega?

Drži, podrobno pa dogajanje spremljajo tudi v Evropski komisiji. Delovna skupina bo čez nekaj dni prišla v Slovenijo, kar z vidika ugleda države seveda ni dobro. Koristilo tudi ni, da je premier na zaslisanju v Evropskem parlamentu s pre-

cej bizarnim nastopom pokazal, da pravzaprav nima argumentov za sporne ukrepe. Kot vem, bo delovna skupina opravila pogovore z različnimi deležniki in pripravila poročilo. Kaj sledi, bo odločila večina v EP.

Kako pa sicer komentirate trenutno politično stanje v Sloveniji? Kako nas doživljajo druge države, ste pri svojem delu pogosto deležni vprašanj ali pripomb parlamentarnih kolegov glede dogajanja v domovini? Je Slovenija še spoštovana članica EU?

Trenutno stanje je vse prej kot spodbudno. Vlada s svojimi odločitvami sledi vsaj dvema članicama EU in s tem Slovenijo želi v popolnosti preoblikovati v iliberalno demokracijo. Tako nas, žal, vse bolj vidijo preostali. Vprašanj o stanju v Sloveniji je veliko, skrbi se pogosto izražajo tudi javno. Odgovoriti na vprašanje, ali je Slovenija še spoštovana članica, se ne da s preprostim da ali ne. Nedvomno smo v zadnjem letu izgubili veliko spoštovanja, je pa jasno vsem, kdo je odgovoren za to.

biografija

Irena Joveva je bila pred 32 leti rojena v Kranju. Odraščala je na Jesenicah, kamor sta se iz Severne Makedonije konec sedemdesetih priselila njena starša. Do domovine svojih staršev čuti veliko spoštovanje in s ponosom poudarja svoje makedonske korenine. Celo magistrirala je iz svetovnih študij na temo Makedonije. Bila je novinarka notranjepolitične redakcije STA in 24 ur na POP TV.

Polovica slovenskega predsedovanja EU je že minila. Menite, da bo predsedovanje uspešno? Kaj konkretno, če sploh kaj, bo Slovenija od tega odnesla, smo izkoristili to priložnost za uveljavljanje ciljev, ki so pomembni za napredek in prihodnost Slovenije?

Na politični ravni je že jasno, da bo neuspešno, kar ni presenetljivo. Pri širitvi EU na Balkan bi morda lahko naredili kakšen korak naprej, pa ne vem, ali ga bodo. Je pa to pravzaprav edino, kar ostane. Na tehnični ravni, torej pri delu našega predstavništva v Bruslju, medtem pričakujem premike pri zakonodajnih dosjeh. Kjer vlada nima velike vloge, je Slovenija uspešna.

Med predsedovanjem si mediator v Svetu EU, večinoma na tehnični ravni, iščeš skupno stališče med članicami. Seveda bi se dalo na politični ravni spravi v obtok nekatere ideje ali doseči preboj na področjih, pomembnih za prihodnost celotne EU, vendar mislim, da teh ambicij ali političnega kapitala aktualna vlada nima.

Kakšna pa bo prihodnost Zahodnega Balkana? Menite, da bo vrh EU-Zahodni Balkan pospešil odpravo določenih zadržkov držav članic?

Državljeni Balkana, prav tako Evropejci, si zaslužijo boljše življenje. Reforme potekajo počasi, a tudi EU pošilja dvoumne signale. Konkretnjših sprememb sicer

Četudi trenja obstajajo še drugje, žal največja grožnja EU prihaja od znotraj. Populisti cinično vzbujajo strah, izkoriščajo zgodovinske travme, namenoma delijo narod brez osnovne spodobnosti, zgolj zaradi sle po oblasti in moči.

ne pričakujem, toda v luči dolgotrajnega procesa bo vrh, upam, vendarle zblížal stališča članic. Strategija Slovenije je očitno šokirati članice z zelo ambicioznimi predlogi, kar je lahko neproduktivno. Če mi dokažejo nasprotno, bom pa vesel, ker potem vsaj pri tem ne bo treba kritizirati vlade.

Vrniva se k vašemu delu v EP. Dejavnost v številnih odborih – na podlagi česa ste se odločali za izbor odborov, v katerih delujete, so vaša pričakovanja bila dosežena? katerim temam posvečate največ pozornosti?

Sem ena od redkih, ki sedi v štirih odborih: za kulturo in izobraževanje; za okolje, javno zdravje in varnost hrane; za zaposlovanje in socialne zadeve; za boj proti raku. Prav tako sem dejavna v dveh delegacijah: skupnem parlamentarnem odboru EU – Severna Makedonija in delegaciji za odnose EU s Palestino.

Za članstvo v vsem omenjenem sem se odločila na podlagi osebnih in poklicnih izkušenj, povedanega med kampanjo in tega, kaj postavljam v središče dela. Trenutno največ pozornosti posvečam področjem medijev, kulture, okolja, zdravja, mladih. Najbolj pomembno je, da dosegam in dosežem pričakovanja ljudi, to je tisto, kar imam vseskozi v mislih pri delu.

Ste tudi članica posebnega odbora BECA. Na vaših družbenih omrežjih je mogoče prebrati, da je bila odločitev zanj tudi osebne narave?

V odboru sem v čast mami Blagorotki, ki jo je po več kot desetletju boja premagala bolezen, s katero imamo tako ali drugače žal vsi opravka. BECA je namreč odbor za boj proti raku. Ustanovljen je začasno in počasi končujemo delo. Res smo si prizadevali nastaviti celovito in usklajeno strategijo. Resolucija bo pripravljena do konca jeseni, nato nas čakata še plenarna razprava in glasovanje.

Veliko pozornosti posvečate tudi temam, ki zadevajo mlade. Na evropskem prizorišču ste ena izmed mlajših političark, a verjetno zato niste deležni drugačne, pokroviteljske obravnave starejših kolegov – ali pač?

Na evropski ravni ne, na nacionalni pač. Tega si ne jemljem k srcu, ker to pove vse o njih, o meni čisto nič.

Sestava tega sklica EP je precej drugačna od preteklega, je kar konkretno pomlajena. So mladi končno spregledali in se zavedajo pomena politične angažiranosti ali pa morda doslej k odločanju niso bili pripuščeni?

Rekla bi, da bolj to zadnje. Iz lastnih izkušenj in po veliko pogovorih z dijaki in študenti menim, da mladi glasujejo za mlade, ker nam bolj zaupajo, se z nami poistovetijo. Bližje smo jim, ker bolje poznamo njihove težave, predvsem pa zato, ker povečini znamo bolje komunicirati z njimi.

Tudi poslanska skupina Renew Europe, ki ji pripadate, je razmeroma mlada skupina, ki nadaljuje tradicijo nekdanje skupine ALDE evropskih liberalcev. Kako teče sodelovanje s poslanskimi kolegi znotraj skupine in z drugimi političnimi skupinami?

V bistvu je mlado le ime, saj razen francoske delegacije Renew Europe sestavlja

„Kjer vlada nima velike vloge, je Slovenija v EU uspešna.“

mo bolj ali manj članice ALDE. Odlično se razumem z vsemi iz naše skupine in zelo dobro tudi z večino iz preostalih skupin, če odštejem dve skrajni, ECR in zlasti ID, ki zaradi povečini zelo drugačnih stališč niti nista del procesov. Z njimi – no, vsaj s slednjimi – očitno raje sodeluje neka druga slovenska stranka.

Menite, da še obstajajo pravi liberalci glede na to, da je tudi iz ust evropskih poslancev iz liberalnih skupin slišati vedno več nestrpnosti do drugače mislečih? Argument, da gre za opozarjanje, je težko sprejeti.

Obstajamo in veliko nas je. Ne vem, o katerih evropskih poslancih govorite, jaz ne poznam nobenega iz liberalne skupine, ki bi bil nestrpen do drugače mislečih. Verjetno ste pojem nestrpnosti zamešali z nestrinjanjem in opozarjanjem na kršenje temeljnih pravic in kršenje vladavine prava. Liberalne skupine že po naravi zajemajo različno misleče. V Renew Europe so ekonomsko gledano mnogi zelo na desni, drugi bolj na levi, toda stališča glede temeljnih svobod ter pravic in vladavine prava imamo vedno identična. Ne gre niti za to, da bi bili nestrpni do konservativnih ljudi, pač pa nastopamo proti uzurpaciji držav koruptivnih voditeljev, ki jih žene sovraštvo. Pri tem niti nismo edini. V Evropskem parlamentu se lepo vidi, da

je takšna politika odklon in ne norma, tako desno- kot levosredinske stranke z večino okoli 80 odstotkov takšno politiko obsojajo in zavračajo. Največji trik teh populističnih strank je, da se predstavljajo kot zastopnice tradicionalnih vrednot, a so v resnici njihova negacija v vsem svojem cinizmu.

Kje vidite mesto mladih v Konferenci o prihodnosti Evrope? So dovolj zastopani, slišani? Bo konferenca prinesla zelene rešitve in spremembe?

Ne razumem, kako lahko svoje poglede o prihodnosti pri nas razlagajo 75-letniki in več. Z vsem dolžnim spoštovanjem, a če se pogovarjamo o prihodnosti, bi moralo biti logično, kdo naj ima glavno besedo. In v Konferenci o prihodnosti Evrope bi absolutno v ospredju morali biti mladi. Seveda upam, da bo projekt prinesel zelene spremembe, a ideje o približevanju EU ljudem so se že prevečkrat razblinile, da bi si to tudi upala napovedati.

V novi finančni perspektivi je veliko več denarja namenjenega tudi programu Erasmus+. Vi ste bili poročevalka v senci pri sprejemanju programa Evropske solidarnostne enote, ki mladim omogoča prostovoljno delo za neprofitne organizacije po vsej Evropi. Kakšne priložnosti se v prihodnje torej odpirajo mladim?

Vesela sem, da sem tudi z lastnim delom dosegla, da bo Evropska solidarnostna enota okoli 350.000 mladim omogočala sodelovanje v solidarnostnih misijah. Mislim, da se zdaj pa res vsi zavedamo pomena prostovoljstva. Pri Erasmusu in solidarnostnih enotah je ključna dostopnost. Znanje in izobraževanje ne smeta postati izključna domena tistih, ki si ga lahko privoščijo.

Kaj bi pri svojem delu izpostavili, kaj počnete najraje, kaj so vaši največji uspehi?

Med meni osebno najpomembnejšimi uspehi so izdatno povečanje mladim namenjenih sredstev, priprava in – upam – skorajšnje sprejetje aktov o digitalnih storitvah in trgih, pa tudi priprava resolucije o krepitvi Evrope v boju proti ra-

” Ne razumem, kako lahko svoje poglede o prihodnosti pri nas razlagajo 75-letniki in več. Z vsem dolžnim spoštovanjem, a če se pogovarjamo o prihodnosti, bi moralo biti logično, kdo naj ima glavno besedo.

ku. To so zakonodajne rešitve, pri katerih sem aktivno sodelovala, tudi kot poročevalka v imenu Renew Europe. Največ veselja pa mi pri delu prinaša stik z ljudmi, v idealnih razmerah na terenu, po novem se zadovoljim tudi z virtualnim. Ponosna sem na to, da ostajam prizemljena, dostopna, nasmejana in preprosta Irena. Iskreno verjamem, da naše delo zahteva veliko empatije, razumevanja in altruizma, pa tudi trdega dela, nenehnega učenja in vztrajnosti.

Pred kratkim ste postali tudi mama. Žal se še vedno ne dogaja pogosto, da političarke v času mandata zanosijo, je tako zaradi relativno majhnega števila mlajših političark ali bolj zaradi neurejene zakonodaje na tem področju?

Prvo je tudi posledica drugega. Eno je, če si otrok ne želijo, toda žal se marsikatera ženska, pa ne le v politiki, boji imeti otroka zaradi službe. To je nesprejemljivo. Vsem ženskam in delno moškim bi, ne glede na funkcijo, moral pripadati porodniški dopust; vsak(a) zase naj se potem odloča, ali in koliko ga bo koristil(a). V Evropskem parlamentu nas je v tem mandatu že kar precej mamic, to me resnično veseli. Ženska s kariero ni slaba mati in ženska, ki je mati, ni slaba uslužbenka. Pika.

Pred vami je še druga polovica mandata. Kakšne so vaše prioritete dela v bodoče? Katere so teme in problematike, ki bi jih želeli pri svojem delu nasloviti in nanje imeti vpliv?

Prioritete bodo v večji meri ostale enake. Znotraj odbora za kulturo si bom prizadevala dobiti čim večjo vlogo pri aktu medijske svobode, ki ga nujno potrebujemo, če želimo, da se EK na razmere, kot so v STA, lahko preneha odzivati le z večno zaskrbljenostjo in neuslišanimi pozivi. V odboru za okolje pa utegnem dobiti poročevalstvo v senci za Socialni podjetni sklad.

Glede na to, da ste bili prej novinarka, me zanima, kako se zdaj počutite, ko vam drugi novinarji postavljamo vprašanja? Vam je kdaj neprijetno? Ali ste se že navadili biti na drugi strani in vas nobeno vprašanje ne more več vreči iz tira?

Na začetku je bilo nenavadno, a to je že zdavnaj minilo. Nikoli pa mi ni bilo neprijetno govoriti z novinarji. Iz tira me kvečjemu vržejo kakšni odgovori tistih, ki mislijo, da jim nihče nič ne more in da vse vejo, ker nas zaradi takih ljudje mečejo v isti koš. Sama se vedno potrudim odgovoriti natančno na tisto, kar se me vpraša, ne ovinkarim in če nečesa ne vem, to povem, ker to ne pomeni, da nimam pojma, ampak da bleferka pa res ne bom. Dovolj jih imamo v naši državi. ■